

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: P.S. , narozený ... , bytem ...

zastoupený: JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D., advokát se sídlem
Bašty 416/8, 602 00 Brno,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě ze dne 22.10.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2018 č.j.
MPSV-2018/166723-914 o změnu výše příspěvku na péči,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 22.10.2018 předanou k poštovní přepravě téhož dne a zdejšímu soudu doručenou dne 23.10.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2018 č.j. MPSV-2018/166723-914, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání, s čímž nesouhlasil. Žalobce uvedl, že trvale nezvládá dle posudku PK MPSV 1 – mobilita, 2 – tělesná hygiena, 3 – osobní aktivity, 4 – péče o domácnost a dále nebyla posouzena orientace, péče o zdraví a výkon fyziologické potřeby. PK MPSV nevzala

v úvahu zejména nutnou pomoc orientace jako těžké funkční postižení, kdy v exteriéru má značné potíže. Dále tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby, kdy částečně není schopen včas použít WC. Také péči o zdraví, jelikož není schopen částečně provádět stanovené léčebné opatření a postupy a zejména používat správně potřebné léky. Z uvedeného vyplývá vyhláška č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Závěrem žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí a uložit nové řízení. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a dvou lékařských zpráv).*

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 3.10.2018 č.j. MPSV-2018/198689-914** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 21.5.2018 č.j. 9401/2018/SUS, kterým rozhodl zamítnout návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a příspěvek na péči poskytovat v původní výši 880,- Kč měsíčně. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 28.3.2018 podal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a ÚP provedl pro účely posuzování stupně závislosti sociální šetření. Dále k žádosti ÚP vypracovala dne 30.4.2018 Okresní správa sociálního zabezpečení Klatovy (dále jen **OSSZ**) posudek o zdravotním stavu žalobce se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**) považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby; celkem nezvládá 3 základní životní potřeby: mobilita, tělesná hygiena, péče o domácnost; platnost je od 28.3.2018 trvale. Odvolací správní orgán, tj. žalovaný, vyžádal posouzení stupně závislosti fyzické osoby pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**).

PK MPSV posoudila pro účely odvolacího řízení správního zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 18.7.2018 tak, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. Tento stav existoval i k datu 28.3.2018; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Žalobce potřebuje pomoc celkem při 4 základních životních potřebách (mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost), což odpovídá stupni I (lehká závislost).

V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že podle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když při úzkostně depresivní poruše uvedené v diagnostickém spektru je nedostatečně psychicky komponován. Dle sociálního šetření je ale plně orientován v přirozeném prostředí. Závažné smyslové postižení není doloženo, ani funkční patologie oběhová či ventilační. Dle doloženého urologického vyšetření je inkontinentní a používá inkontinenční pomůcky; chůzi zvládá s oporou francouzské hole. Dle hodnocení OSSZ žalobce samostatně nezvládá tři základní životní potřeby: **mobilita, tělesná hygiena, péče o domácnost**. PK MPSV hodnotila nezvladatelnost základních životních potřeb shodně s lékařem OSSZ, navíc uznala potřebu pomoci při základní životní potřebě **osobní aktivity**, jedná se o výkon aktivit odpovídající

věku při omezené mobilitě. Pro samostatný výkon zbývajících základních životních potřeb má žalobce zachované předpoklady. Dle sociálního šetření je zvládá převážně samostatně, sám se obléče, zná správné vrstvení. Při absenci těžkého zrakového postižení a zachované orientaci má předpoklady i pro jeho přípravu, totéž se týká i přípravy léků. Přípravu stravy dle sociálního šetření nezvládá, což je zohledněno v uznané péči o domácnost, stravu si pokrájí, sám se nají. Dle dokumentace trpí inkontinencí, výměnu inkontinenčních pomůcek zvládá dle sociálního šetření samostatně. PK MPSV byla v rámcovém souladu s provedeným sociálním šetřením, k drobným nesrovnalostem se vyjádřila v posudku.

K námitkám žalobce PK MPSV sdělila, že při namítaném výkonu fyziologické potřeby je nutno používat inkontinenční pomůcky, pro jejichž výměnu má žalobce zachované předpoklady. Není prokázán těžký funkční deficit až funkční ztráta na horních končetinách nebo těžká zraková újma či ztráta duševních kompetencí. Osobní aktivity byly PK MPSV zohledněny. Za neschopnost orientace se považuje např. stav, kdy osoba není schopna se smysly orientovat po bytě, v místě bydliště (dům, obydlí) nebo na ulici a okolí či rozpoznávat jiné osoby. Nebo nedisponuje přiměřenými duševními kompetencemi, které by jí umožnily orientovat se v obvyklém prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. K neschopnosti orientace může vést oboustranná praktická nebo úplná hluchota, praktická nebo úplná slepota, hluchoslepota a pokud ani za pomoci zdravotnických pomůcek (sluchadla, implantované neuroprotézy) neumožňuje zvládat aktivity, kterými je orientace vymezena. K neschopnosti orientace z důvodu „nedostatku duševních kompetencí“ vede také např. středně těžká, těžká a hluboká mentální retardace, dále středně těžká a těžká demence nebo jiná těžká psychická postižení, která působí narušení duševních kompetencí s prokazatelnými dlouhodobými těžkými poruchami. Žádná z těchto skutečností není doložena. Oblékání a obouvání zvládá žalobce dle sociálního šetření samostatně. Dle PK MPSV má žalobce při absenci těžkého funkčního deficitu až funkční ztráty na horních končetinách, absenci těžké zrakové újmy a ztráty duševních kompetencí zachované schopnosti i pro přípravu oblečení. PK MPSV dále sdělila, že k neschopnosti zvládat stravování může dojít při anatomické či funkční ztrátě obou horních končetin, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou. Také při praktické či úplné nevidomosti obou očí, při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací. Nebo při nutnosti přijímání potravy žaludeční či jinou sondou. Při pokročilé formě demence s absencí náhledu na stravovací a pitný režim a potřebu jeho dodržování. Zjištěným zdravotním stavem nebyla u žalobce prokázána žádná z těchto skutečností.

Také bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Doložená lékařská zpráva byla posudkově zhodnocena. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 18.7.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Po zhodnocení všech důkazních prostředků žalovaný konstatoval, že žalobce nadále splňuje podmínky příspěvku na péči ve stupni I (lehká závislost), také přezkoumal soulad prvostupňového rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, když správnost přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

3. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 20.11.2018** shrnul průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. V posudku nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, když PK MPSV zpracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného posudkového lékaře a dále lékaře z oboru neurologie. Žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 18.7.2018 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. PK MPSV se vypořádala s námitkami žalobce, lékařská zpráva ze dne 25.5.2018 doložená k odvolání byla posudkově zhodnocena. Žalobce byl dopisem Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31.7.2018 č.j. MPSV-2018/152435-914, v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Písemné vyrozumění bylo doručeno dne 10.8.2018. Žalovaný také uvedl, že v rozhodnutí uvedl skutkový stav, který byl zjištěn, zhodnotil důkazy, na jejichž podkladě dovodil své závěry, uvedl podklady pro jeho vydání a výklad právních předpisů. Postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Na základě provedených důkazů vydal žalovaný dne 20.8.2018 rozhodnutí č. j. MPSV-2018/166723-914, kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí úřadu práce potvrdil; právní moci nabylo dne 24.8.2018. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
4. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným** v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo žalobci doručeno dne 24.8.2018, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 20.11.2018 a jeho doplnění ze dne 19.2.2019.
5. **Žalobce dne 19.12.2018** prostřednictvím elektronické pošty sdělil soudu, že souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.
6. **Replikou ze dne 11.1.2019** reagoval na základě plné moci žalobce na vyjádření žalovaného advokát JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D., v níž uvedl, že žalobce souhlasil s tvrzením žalovaného, že je nepochybné, že není schopen zvládat čtyři základní životní potřeby (mobilita, tělesná hygiena, péče o domácnost a osobní aktivity), avšak zásadně nesouhlasil s dalším tvrzením žalovaného, a to, že pro samostatný výkon zbývajících základních životních potřeb má zachované předpoklady. Dle žalobce bylo dostatečně doloženo, že není schopen samostatně zvládat ještě minimálně další čtyři základní životní potřeby, a to orientaci, stravování, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. Žalobce není schopen s ohledem na třes a nutnost užívání francouzských holí bez pomoci druhých osob si přenést jídlo či nápoj na místo konzumace. Rovněž není schopen zvládat fyziologické potřeby, včas použít toaletu, tyto problémy jsou obzvláště citelné ve venkovním prostředí, je nucen používat inkontinenční pomůcky. Dále měl žalobce za to, že je v jeho případě omezena základní životní potřeba – orientace, a to v místě a času, což je mimo jiné vedlejší účinek užívání léků a nemůže tak nikam jít bez doprovodu. Také nezvládá péči o zdraví, nedokáže včas rozpoznat zdravotní problémy a v případě potřeby vyhledat včasnou pomoc. Žalovaný nevzal v úvahu, že v případě žalobce se jedná o četná omezení, která v součtu žalobci zabraňují či ztěžují vykonávat velkou část základních životních potřeb.

V každodenním životě je žalobce značně omezen, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu neumožňuje částečně či zcela a bezpečně zvládat aktivity daných základních potřeb. Současně žalobce žádal o poskytnutí třítydenní lhůty k doložení lékařských zpráv.

7. **Zástupce žalobce podáním ze dne 25.1.2019** předložil soudu lékařské zprávy týkající se žalobce s tím, že dokládají nejen jeho současný zdravotní stav, nýbrž i zdravotní stav k srpnu 2018. Dále uvedl, co se týče zdravotní potřeby stravování, zkoumá se mimo jiné i jemná motorika rukou a u žalobce je tato základní životní potřeba značně ztížena jednak špatnou pohyblivostí, kdy se není schopen bez francouzských holí pohybovat, jednak třesem rukou. Dále trpí závratěmi, úzkostnou poruchou a depresemi. Závratě, stavy zmatenosti a únava značně narušují žalobcovu schopnost orientace. Není schopen včas rozpoznat zdravotní problémy a současně je narušena základní životní potřeba výkonu fyziologické potřeby. Žalobce se neobejde bez inkontinenčních pomůcek a je tak značně limitován v pracovním a sociálním životě. Ve zbytku zástupce žalobce odkázal na své vyjádření ze dne 11.1.2019.
8. **Žalovaný podáním ze 19.2.2019** doplnil své vyjádření a mimo jiné uvedl, že posudek PK MPSV musí vycházet ze zjištění zdravotního stavu posuzované osoby a musí odpovídat posudkovým kritériím zakotveným v právních předpisech; posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou. Dále uvedl, že zhodnotil správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti a uvedl ohledně PK MPSV stejné skutečnosti jako ve vyjádření k žalobě dne 20.11.2018. V odvolání i ve vyjádření žalobce ze dne 25.1.2019 namítané nezvladatelné základní životní potřeby stravování, orientace a výkon fyziologické potřeby byly posudkově vypořádány, urologické vyšetření ze dne 25.5.2018 od MUDr. P. doložené k odvolání bylo posudkově zhodnoceno. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 18.7.2018 považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý, proto setrval na zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
9. **Zástupce žalobce podáním ze dne 16.4.2019** konstatoval, že si je vědom skutečnosti, že se v jeho případě jedná o příspěvek na péči, nikoliv o úhradu, který by měla zcela kompenzovat veškeré náklady s péčí spojené. Zdůraznil však, že v současně podobě, kdy je výše příspěvku 880,- Kč měsíčně, je touto částkou pokryto maximálně 8 hodin péče, což představuje jen o něco málo více, než setinu doby, v níž je péče potřebná.
10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
11. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na

zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

12. Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
13. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen Příloha č. 1 vyhlášky):
- a) **Mobilita.**
 - b) **Orientace.** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,
 2. mít přiměřené duševní kompetence,
 3. orientovat se osobou, časem a místem,
 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,
 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
 2. nalít nápoj,
 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
 4. najíst se a napít,
 5. dodržovat stanovený dietní režim,
 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
 - e) **Oblékání a obouvání.**
 - f) **Tělesná hygiena.**
 - g) **Výkon fyziologické potřeby.** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. včas používat WC,
 2. zaujmout vhodnou polohu,
 3. vyprázdnit se,
 4. provést očistu,
 5. používat hygienické pomůcky.
 - h) **Péče o zdraví.** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. dodržovat stanovený léčebný režim,

2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,
3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

14. Podle § 11 odst. 2 zákona výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let činí za kalendářní měsíc 880 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost), 4.400 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závislost), 8.800 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost) a 13.200 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost).
15. V dané věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 18.7.2018 se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopen zvládat jím namítané základní životní potřeby (orientaci, stravování, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví), tedy neprokázal, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být jeho návrhu na změnu výše příspěvku vyhověno, byť je přesvědčen o opaku.
16. Z posudku PK MPSV ze dne 18.7.2018 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznaменá totiž, že pokud není vyhověno žalobci, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ohledně jím požadované výše příspěvku na péči, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři i komisí na základě předložených lékařských zpráv ošetřujících lékařů žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření provedeného sociálním pracovníkem, který nehodnotí obsah lékařských zpráv, ale vychází z údajů sdělených žadatelem o příspěvek.
17. Dle názoru soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že shledal posudek komise zcela objektivním, úplným, vnitřně konzistentním a rovněž podloženým relevantními lékařskými zprávami, tudíž neshledal žádný důvod k tomu, aby ohledně předmětného posudku vznikly pochybnosti, které by byly způsobitelné pro jeho doplnění. Navíc pro soud je rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 20.8.2018, tudíž zaslané lékařské zprávy ze dne 14. a 18.1.2019 nelze v tomto řízení zohlednit a lékařská zpráva ze dne

20.2.2018 (neurologie) byla již zhodnocena ve výše uvedeném posudku PK MPSV. Rovněž zasláná kopie posudku PK MPSV pracoviště v Plzni ze dne 19.4.2016 týkající se uznání invalidity třetího stupně žalobce od 1.6.2015 je zcela bez vlivu na příspěvek na péči, jelikož se invalidita a zvládání základních životních potřeb posuzuje dle odlišných právních předpisů a tedy i jiných kritérií. Žalobci však nic nebrání v tom, aby si podal novou žádost o změnu výše příspěvku na péči, došlo-li u něho ke zhoršení zdravotního stavu v tomto směru.

18. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**).
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně